

Vraag van Mevrouw Nahima Lanjri aan de vice-eersteminister en minister van Binnenlandse Zaken en Gelijke Kansen over "de mogelijke maatregelen tegen de leider van Sharia4Belgium" (nr. 12270) – 04/07/2012

De **voorzitter**: De vraag van de heer Ducarme is zonder voorwerp.

14.01 Nahima Lanjri (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, mijn vraag is al deels achterhaald, want zij dateert van vóór de besprekingen in de commissie en in de plenaire vergadering. Zij komt vandaag pas aan bod, en ik zal ze dus lichtjes aanpassen aan de hand van de antwoorden die wij intussen wel of niet gekregen hebben. Grosso modo blijven mijn vragen wel overeind.

Welke concrete maatregelen wil de regering ter zake nemen, rekening houdend met de werkzaamheden in de commissie?

Wij lazen vandaag in de krant dat het openbaar ministerie, meer bepaald federaal procureur Johan Delmulle en de Gentse procureur-generaal Anita Harrewyn, niet te vinden zijn voor het wettelijk verbieden van organisaties, maar veeleer een aantal andere maatregelen voorstellen, zoals de verhoging van de straffen voor het aanzetten tot haat en discriminatie. Men wil ook het lidmaatschap van groepen die herhaaldelijk aanzetten tot geweld en haat ten aanzien van homo's, moslims en vrouwen, strafbaar stellen. Er wordt voorts voorgesteld alle haatboodschappen, ook die op een website, die nu in principe een assisenzaak vergen, in de correctionele rechtbank te behandelen. Ten slotte wil men een hardere aanpak van personen die zich inlaten met het maken van bomrecepten en dergelijke.

Kortom, het openbaar ministerie stelt een andere aanpak voor. Bent u die aanpak genegen? Wat is uw reactie op deze voorstellen?

Wat is uw reactie op wat Jozef De Witte, de directeur van het Centrum voor Gelijke Kansen en Racismebestrijding, heeft gezegd? Hij stelt dat preventief verbieden op zich niet goed is en dat men enkel mag optreden wanneer er strafbare feiten gepleegd zijn.

Wat vindt u van de huidige middelen die wij hebben? Waar moet het huidig wettelijk arsenaal versterkt worden om adequaat te kunnen optreden tegen organisaties als Sharia4Belgium? Ik meen dat het nooit goed kan zijn te handelen met het oog op één bepaalde organisatie. Het gaat over alle organisaties van dat genre, dus evengoed over organisaties als Blood&Honour, waartegen uiteraard ook maatregelen moeten worden getroffen.

14.02 Rachid Madrane (PS): Monsieur le président, madame la ministre, à la suite des événements survenus à Molenbeek ces dernières semaines, vous avez annoncé votre intention de renforcer la lutte contre le radicalisme et l'extrémisme. Vous nous avez expliqué que vous vouliez revoir le cadre légal, afin d'interdire les associations radicales et bloquer les sites internet faisant l'apologie de la violence et de la haine.

Outre ces initiatives législatives, vous avez également expliqué que les polices locales et fédérale allaient recevoir une formation sur le phénomène de radicalisation et que les centres culturels, les mosquées, les prisons et les chaînes de télévision ou radio seraient également sensibilisés au problème. Par ailleurs, vous avez aussi déclaré que vous vouliez renforcer l'aide apportée aux "acteurs de première ligne", comme les professeurs et les parents. Pour

terminer, vous avez également annoncé que vous comptiez contrôler davantage la délivrance des visas afin de déceler des soupçons de radicalisation.

Madame la ministre, faisant suite à vos déclarations de ces derniers jours, j'aurais plusieurs questions à vous poser. Tout d'abord, est-il exact que vous voulez interdire tous les types d'associations et de groupuscules radicaux: idéologiques, confessionnels ou non confessionnels?

En ce qui concerne l'interdiction de sites internet appelant à la haine et à la violence, comptez-vous interdire tous les sites internet pouvant être consultés en Belgique ou ceux étant hébergés en Belgique? À ce propos, comment comptez-vous agir en la matière? Comptez-vous notamment renforcer les effectifs des CCU (*computer crime unit*)?

On sait que la criminalité informatique n'a pas de frontière et que les moyens dont dispose un seul pays sont limités. Dès lors, ne pensez-vous qu'une coopération UE en la matière est nécessaire, afin d'obtenir des résultats tangibles? Comptez-vous prendre des initiatives en ce sens?

En ce qui concerne la formation à destination des policiers, pouvez-vous m'en dire davantage à ce sujet? En quoi consistera-telle?

Au sujet de la sensibilisation des centres culturels, des mosquées, des prisons et des chaînes de télévision ou radio par rapport à la montée des radicalismes, à quel type de sensibilisation pensez-vous? Pouvez-vous déjà nous donner quelques détails? Avez-vous déjà pris des contacts avec vos homologues en charge de la culture au niveau des entités fédérées et de la Justice pour le niveau fédéral?

Je vous pose la même question en ce qui concerne l'aide apportée aux enseignants et aux élèves? En quoi consistera concrètement cette aide? À ce sujet, avez-vous consulté vos homologues des entités fédérées en charge de l'enseignement?

En ce qui concerne votre intention de contrôler davantage la délivrance des visas, afin de déceler des soupçons de radicalisation, qu'entendez-vous par soupçons de radicalisation? Comment définiriez-vous ces soupçons?

14.03 Michel Doomst (CD&V): Mevrouw de minister, zoals u waarschijnlijk reeds werd meegedeeld, hebben wij deze voormiddag in deze commissie nogmaals gedebatteerd over de gang van zaken. De afspraak was dat wij de heer Delmulle, over wie hier ook sprake is geweest, toch nog even wilden horen, op heel korte termijn. Vervolgens vroegen wij om tot een gedragen actieplan te komen.

Ik meen dat de regering en het Parlement — ook het Parlement heeft ter zake een initiatief genomen — hun acties en inspanningen op elkaar moeten afstemmen. Hoe ziet u de timing? Het lijkt mij belangrijk dat wat er uit het Parlement komt zo goed mogelijk wordt afgestemd op wat er door de regering wordt ondernomen.

14.04 Jan Van Esbroeck (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, ik zal het verhaal toch nog even schetsen.

De voorbije weken konden wij geen krant openslaan of geen journaal bekijken of het ging over Sharia4Belgium en vooral de woordvoerder ervan, Fouad Belkacem. Het begon enkele maanden geleden al, met de veroordeling bij verstek van de heer Belkacem door de Antwerpse correctionele rechtbank. Betrokkene werd toen veroordeeld tot twee jaar effectief.

Belkacem bleek onze strafrechtelijke procedures goed te kennen want hij liet zich heel bewust bij verstek veroordelen om op die manier tijd te kopen. Hij tekende verzet aan tegen dit verstekvonnis en tijdens de behandeling, op tegenspraak ditmaal, werd hij veroordeeld tot een effectieve gevangenisstraf van een jaar. Uiteraard was hij niet van plan het daarbij te laten en hij verkoos opnieuw extra tijd te kopen door hoger beroep aan te tekenen tegen dit vonnis. Dit beroep is volgens mij momenteel nog in behandeling.

Ondertussen liep Fouad Belkacem vrij rond. Naar aanleiding van het nikabincident in Molenbeek vond hij er niets beter op dan de gemoederen daar wat op te hitsen. Door zijn opruiende taal kregen wij enkele dagen later te maken met een incident waarbij een Franse moslimextremist naar Brussel afreisde om daar opnieuw amok te maken. Twee van onze agenten liepen hierbij messteken op. Burgemeester Moureaux bleek verwonderd en woedend dat dit in Molenbeek kon gebeuren.

Op 7 juni werd Belkacem aangehouden voor de feiten die ik hierboven heb aangehaald. De minister van Justitie wilde de pluim hiervoor op haar hoed steken door te beweren dat Belkacem in de gevangenis was beland omdat zij had beslist dat hij een eerdere gevangenisstraf van zes maanden moest uitzitten. Achteraf bleek dit niet waar te zijn. Belkacem zit momenteel in de gevangenis voor de feiten die hij heeft gepleegd te Molenbeek en dit ingevolge de bepalingen van de wet op de voorlopige hechtenis.

Als kers op de taart kwam u, in navolging van het voorstel van collega Vanvelthoven, met een wetsontwerp dat het voortaan mogelijk moet maken om feitelijke verenigingen te verbieden als zij aanzetten tot geweld, haat en discriminatie. Aangezien er hierover geen eensgezindheid bestond binnen de regering werd er beslist om dit wetsontwerp te laten bespreken in het Parlement; wat ook gebeurde. Wij hebben in de commissie voor de Binnenlandse Zaken beslist dat dit belangrijk en gevoelig thema aan bod moest komen. Wij hebben hierover verschillende hoorzittingen gehouden.

Bij de eerste hoorzitting was u zelf aanwezig. Wij hoorden een uitgebreide delegatie van deskundigen uit politionele middens, uit de Staatsveiligheid, uit het mensenrechtenmilieu en het Centrum voor Gelijke Kansen en Racismebestrijding.

De algemene teneur was dat er geen nieuwe wetgeving diende te komen omdat de bestaande wetgeving volstaat om verenigingen zoals Sharia4Belgium en bij uitbreiding hun leden te straffen wanneer zij zich schuldig maken aan de vermelde misdrijven.

Bent u nog steeds van oordeel dat wij organisaties zoals Sharia4Belgium kunnen verbieden?

Wat is uw standpunt over het verbieden van verenigingen of groeperingen? Waar wilt u naartoe? Wat is uw bedoeling?

Vindt u niet dat wij onze fundamentele grondrechten ondergraven als wij dergelijke remedies voorstellen die erger zijn dan de kwaal? Aanvankelijk werden deze maatregelen in een voorstel opgenomen en inmiddels in de vorm van een amendement ingediend.

Waar schiet de huidige wetgeving volgens u te kort om zulke individuen tegen te houden? De mening van de minister van Binnenlandse Zaken is ter zake belangrijk.

Ziet u heil in het toepassen en vooral het uitvoeren van de uitgesproken sancties door rechtbanken, binnen de bestaande wetgeving?

Vindt u dat wij de strafmaat moeten verzwaren? De mening van de minister van Binnenlandse Zaken is ook dienaangaande heel belangrijk.

Is het een optie om mensen met een dubbele nationaliteit in geval van veroordeling van misdrijven zoals deze, hun Belgische nationaliteit te ontnemen?

14.05 Joëlle Milquet, ministre: Monsieur le président, avant tout, je souhaiterais globalement un peu de cohérence.

En effet, d'abord, on exige des auditions avant tout débat et, aujourd'hui, il m'est demandé des réponses et des détails concrets quant à des solutions. Tant que ces auditions réclamées n'auront pas eu lieu, je ne vais pas anticiper des solutions. De là mon étonnement quant à la cohérence des diverses prises de position.

Ensuite, toujours pour une question de cohérence, il conviendrait de s'en tenir à ce que l'on dit au moment où se déroulent certains faits. Lors d'un drame, tous les partis demandent une réaction immédiate, soutiennent unanimement – alors que ce n'est certainement pas la panacée – l'interdiction des groupements, mais dès le dépôt de textes en ce sens, le consensus disparaît.

Voilà pourquoi je souhaite une certaine cohérence tant sur l'ordre des travaux que sur les expressions politiques dans les médias, dans les partis et en commission. L'efficacité de nos travaux y gagnerait.

Ik heb aan de eerste minister en aan de minister van Justitie een diepgaand ontwerp van plan voorgelegd met vele verschillende voorstellen en een reeks concrete maatregelen om de strijd tegen het radicalisme te versterken. Ik heb gisteren nog een gesprek met de minister van Justitie over het bewuste punt gehad.

Mijn doel is dit plan zo vlug mogelijk bij het Ministerieel Comité voor Inlichting en Veiligheid neer te leggen en te laten goedkeuren, waarna ik het aan de Ministerraad wil voorleggen. Nu hangt het van de uitnodiging van de eerste minister af. De tekst is echter klaar en is een goede basis voor een doeltreffende strijd tegen het radicalisme.

Het plan in kwestie heeft betrekking op de strijd tegen het radicalisme, transversaal bekeken, zowel qua preventie als versterking van personeel, operationele initiatieven, coördinatie en aanpassing van de wettelijke kaders.

Een en ander hangt van verschillende ministers af, natuurlijk ook van de minister van Justitie, die een belangrijk aantal bevoegdheden op bedoeld gebied heeft. Ook de staatssecretaris voor Migratie, Maggie De Block, is betrokken partij, omwille van onder andere de visa. Voor de preventie moeten wij in nauwe samenwerking met de deelstaten werken.

Het plan dat met de minister van Justitie wordt voorbereid, betekent een versterking van het plan Radicalisme of plan-R, waarvan de uitvoering door het OCAD wordt gecoördineerd.

Het verbod op radicale groeperingen zoals Sharia4Belgium, is een van de aspecten van deze globale aanpak. Dergelijk verbod is echter slechts één punt uit de meer dan twintig andere punten van het plan.

Het plan zal veel ruimer zijn. Het zal met name de andere punten aansnijden die in de vragen werden aangehaald. Zo zal de samenwerking met de lokale actoren zoals scholen en het verenigingsleven, in een wenselijk punt van het plan worden aangesneden, namelijk het aannemen van een preventiestrategie.

Het voorgaande is een punt van onze draft kadernota voor integrale veiligheid. Op bedoeld punt werken wij met de verschillende deelstaten. Wij wachten nog op aanvullende elementen van de Gemeenschappen en Gewesten.

Wij zullen ook rond het internet werken, wat een van onze doelen is. Wij moeten de mogelijkheden onderzoeken evenals de verschillende wijzen om de toegang tot gevaarlijke sites te blokkeren en samenwerkingsverbanden in te stellen tussen de overheden die op dit ogenblik een monitoring van het internet uitvoeren, inzonderheid de federale politie en de Veiligheid van de Staat.

Ik ben ervan overtuigd dat radicalisme op het internet een Europees antwoord vereist, en zelfs een antwoord op wereldvlak. Het gaat er met name om de samenwerking met de grote privéactoren van het internet te ontwikkelen, zoals daar zijn Google en Facebook. Ik sta in contact met Europees commissaris Cecilia Malmström met betrekking tot dit onderwerp. Op dit punt heb ik eveneens aangedrongen tijdens mijn ontmoetingen met de Amerikaanse minister Janet Napolitano een week geleden en haar adjunct Jane Holl Lute twee maanden geleden.

Het gaat ook over de opleiding van politieagenten, er is de kwestie van de verblijfsvisa en ook nog van andere punten als getalsterkte, deradicalisatie, gegevensinzameling door de politie enzovoort. Dan is er ook nog de aanpassing van onze verschillende wetgevingen.

Nous avons besoin d'une stratégie globale qui touche différentes compétences du fédéral mais aussi quelques compétences des entités fédérées. Le plan en question comporte des compétences sur lesquelles il faudra travailler avec différents ministres fédéraux ainsi qu'avec les entités fédérées au niveau de la note-cadre sur la sécurité intégrale

Il s'agit à la fois d'éléments opérationnels car cela demandera un renforcement des effectifs de certains services et de coordinations plus adéquates. J'ai déposé deux projets modifiant les arrêtés actuels en matière de coordination des services.

Il faudra travailler sur des initiatives de prévention. Nous avons un plan d'une septantaine de pages qui vient d'être réalisé par l'administration de l'Intérieur mais il n'a pas encore été présenté publiquement.

Il faudra travailler sur le cadre légal. Je vais revenir rapidement sur l'interdiction qui, bien qu'étant un élément parmi d'autres, n'est pas un élément mineur.

Il faudra également travailler sur l'article 14 et l'article 44 de la fonction de police administrative pour voir dans quelle mesure la police doit pouvoir disposer, sous un contrôle strict, d'une capacité de recherche plus importante en matière de groupements.

Il faudra avoir une définition du terrorisme qui soit adaptée au niveau pénal – c'est de la compétence d'Annemie Turtelboom – et voir dans quelle mesure le radicalisme dangereux, qui n'est pas totalement du terrorisme, peut être ciblé au niveau de notre droit pénal. Le cas échant, il faudra adapter certaines loi sur la discrimination. Si d'aventure, nous estimons que cela pourrait être intéressant d'y réfléchir, nous avons déjà des propositions de textes.

Nous sommes prêts et je suis très heureuse de ce grand intérêt du Parlement, avec lequel nous devons travailler. Je souhaite simplement qu'il y ait un peu de cohérence.

Je continue à penser qu'il existe un vide dans notre arsenal juridique. Il y a une confusion totale en matière de loi sur les milices. Cette loi dit simplement que la personne qui crée ou participe à un groupement interdit est poursuivie. Ce n'est donc qu'une législation qui permet de poursuivre pénalement une personne qui participe à une milice interdite. Mais la milice interdite reste! Il y a donc un vide législatif, on ne peut pas interdire une milice! Je trouve que cela pose problème. Le fait d'empêcher une institution dangereuse, violente, qui met à mal les principes démocratiques avec des conditions très strictes est impossible. Je trouve qu'il n'est pas absurde de se demander si, au-delà du renforcement de la poursuite des personnes, il est sain, dans une démocratie, de laisser perdurer des groupements. On ne parle pas ici de syndicats, d'anarchistes ou de personnes qui ont des idées totalement alternatives.

Ce sont des gens qui, par leurs propos et par leurs actes, entraînent des comportements haineux, dangereux, violents. Arrêtons de rire! Il n'est pas question ici de démocratie active. Comme mon passé le prouve, je suis une grande démocrate, et, selon moi, il ne me paraît pas absurde de légiférer.

Le tout est de savoir si l'on souhaite une législation approfondie et il n'y a pas trente mille solutions! On peut décider de garder la loi quelque peu confuse sur les milices et y ajouter des précisions sur les groupes très dangereux qui, par leurs actes, provoquent de la violence et de la discrimination. Mais cela ne permettra alors que d'amplifier la capacité de poursuite des individus tout en laissant le groupement en l'état.

Mais on peut aussi aller plus loin et décider de dissoudre ces groupements; je ne vois d'ailleurs aucun inconvénient à ce que ce soit le pouvoir judiciaire qui prenne cette décision, dans un souci de rapidité et d'efficacité. Dans ce cas, prévoyons qu'à la demande du ministère public ou du gouvernement – que ce soit le juge, le tribunal de première instance ou le président de première instance, peu importe! – on puisse décider, dans un délai relativement court, d'une dissolution. Il n'est pas absurde de se poser la question de la dissolution car on a beau arrêter quatre personnes, si l'institution continue, il y en aura très vite quatre autres. Il faut également compter avec les sites internet, etc. Je suis très sensible à toutes les remarques qui ont été faites, mais il n'est pas ici question d'enfants de chœur.

Je persiste donc à penser qu'il serait bien qu'un consensus puisse se dégager au Parlement en vue de donner un signal fort, tout en restant prudent, en ne faisant pas n'importe quoi et en prévoyant des garde-fous. Mais comme je l'ai dit, si cette tâche devait être confiée à un juge, cela ne me semblerait pas totalement absurde. Et si ce signal pouvait être donné avant le 21 juillet, cela serait une bonne chose en termes de stratégie et de cohérence par rapport aux

mesures prises par ce gouvernement, aux attitudes de la ministre de la Justice et à la fermeté dont nous avons fait preuve.

14.06 Nahima Lanjri (CD&V): Mijnheer de minister, ik begrijp dat u zegt dat u hier niet meteen concreet kunt zeggen wat u zult doen, zonder de hoorzittingen en de beslissingen van het Parlement af te wachten. Ik begrijp en respecteer dat. Dat zou inderdaad niet logisch zijn.

Mijn vragen waren echter heel concreet. Wat hebt u of de regering nog in petto en wat zijn de standpunten? Ik heb u gevraagd naar uw reactie op wat het openbaar ministerie voorstelt en op wat het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding vraagt. U hebt daarop niet geantwoord.

U zegt wel dat er een globale strategie nodig is en dat dit zelfs een Europese aanpak vereist. Ik zeg niet dat dit niet juist is. *Cyberhate* overschrijdt immers de grenzen van ons landje en er is inderdaad nood aan een internationale aanpak. U zegt dat er ook rond sensibilisering moet worden gewerkt met de deelstaten. Kortom, u pleit voor een globale strategie. Dat is goed, maar dat staat in schril contrast met wat u zei op het moment dat de feiten hadden plaatsgevonden. U zei toen heel concreet dat er een verbod op die organisaties moest komen en nu pleit u voor een globale strategie, waarbij ik mij afvraag hoe concreet dat wel is. Men moet wel een strategie of een visie hebben, maar men moet ervoor zorgen dat men de vis niet verdrinkt en dat men op korte termijn overgaat tot het nemen van heel concrete maatregelen.

Ik denk dat wij daar in dit Parlement allemaal achter staan, ook de regering, en dat wij niet altijd moeten verwijzen naar wat Europa of de deelstaten moeten doen, maar ook zelf kijken wat wij vanuit de regering kunnen doen.

Er zijn bijvoorbeeld heel concrete voorstellen om onder meer *cyberhate* weg te halen uit assisen en voor de correctionele rechtbank te brengen, zodat men dit wel kan bestraffen. Dat is een heel concrete maatregel die men kan nemen.

Mevrouw de minister, ik hoop dat er, nadat rekening werd gehouden met wat er nog in de commissie gebeurt met de hoorzittingen, op korte termijn wordt overgegaan tot de maatregelen die wij op federaal vlak kunnen en moeten nemen om een sluitend antwoord te bieden.

Het klopt dat ook de Gemeenschappen en de Gewesten en Europa nog iets moeten doen, maar wij moeten vooral voor eigen deur vegen.

14.07 Rachid Madrane (PS): Monsieur le président, madame la ministre, je vous remercie pour la sincérité, la clarté et l'honnêteté de votre réponse.

Si je puis me permettre très humblement en tant que petit membre du législatif, une chose est de souhaiter de la cohérence, une autre est de légiférer en fonction de l'émotion. La démocratie mérite que du temps lui soit accordé, le temps nécessaire, voire beaucoup de temps s'il en faut beaucoup.

Je ne suis donc pas favorable à la prise de décisions sous le coup de l'émotion, comme je l'ai dit en commission. En effet, selon moi, la justice n'est pas du sur-mesure; la loi sert des principes qui garantissent des droits identiques pour tous. Ces principes démocratiques doivent être expliqués à tous. Si l'on veut que la démocratie aboutisse, on ne peut supprimer et

interdire l'association X pour que soit fondée l'association Y quelque temps après. D'ailleurs, c'est ce que nous a confié le responsable de la Sûreté de l'État.

Moi, membre du législatif, je ne voudrais pas permettre à des ennemis de la démocratie d'utiliser cette démocratie pour en limiter ses effets.

Un exemple. Un philosophe que nous avons invité, le Pr Haarscher, nous a brillamment expliqué – et le président ne me contredira pas –, en un moment passionnant, la situation de la Hongrie. Démocratiquement, des extrémistes y prennent le pouvoir; que faire si, demain, ils décident d'interdire telle ou telle association? Cette audition m'a réellement interpellé.

Nous avons demandé du temps: nous pensons nécessaire d'entendre l'avis de la magistrature. Nous nous posons la question de savoir s'il appartenait à l'exécutif de dissoudre ou d'interdire des associations.

Madame la ministre, si je puis me permettre, une chose est d'inciter à la haine, au négationnisme, à la violence, etc., mais une autre est d'interdire la propagation des idées, voire la défense intellectuelle des idées, fussent-elles nauséabondes. Je raisonne intellectuellement, au sens de la démocratie.

Quelle est la réponse que nous devons donner? Élargir la loi anti-discrimination tel que l'a préconisé le Centre pour l'égalité des chances, voilà une idée à laquelle je n'avais pas pensé. C'est lors des auditions qu'elle nous a été communiquée et je vous avoue avoir été interpellé.

Nous avons écouté des ONG, comme la Ligue des droits de l'homme, des philosophes, des professeurs d'université, des sociologues, des juristes, la Sûreté de l'État. Pour être honnête, il nous manque aujourd'hui toute la dimension judiciaire: la magistrature debout et assise; nous les avons invités, mais ils n'étaient pas disponibles endéans le faible délai que nous leur avons proposé. Ce n'était pas possible. Donc tout cela prend du temps.

Sur le fond, vous et moi, nous nous rejoindrons, car je sais le combat que vous menez et les positions que vous défendez. Nous sommes bien d'accord sur la vision.

Simplement, veillons à essayer de prendre des mesures qui fonctionnent et non des dispositions qui nous feront regretter par la suite de les avoir votées. Que l'on condamne des gens pour leurs actes, cela me paraît juste. En revanche, les condamner pour leurs discours ou leurs messages me pose un problème.

Madame la ministre, je voulais vraiment vous dire que nous sommes derrière vous. Car votre combat est légitime, et je serai le premier à vous défendre. Mais nous ne devons pas nous tromper de stratégie.

Merci, monsieur le président.

14.08 Michel Doomst (CD&V): Mevrouw de minister, ik vind ons commissiewerk toch redelijk coherent. Wij hebben uren geluisterd, en door onze wijsheid – bij mij is dat beperkt, maar anderen brengen meer soortelijk gewicht in – is het duidelijk geworden dat een verbod uitspreken iets is, maar dat een verbod uitvoeren nog veel belangrijker is. Ook wij beseffen duidelijk dat dit geen clubje als een ander is. Dit is maatschappelijk van het ergste gif dat wij al hebben meegemaakt. Dit moet worden uitgeroeid.

Ik heb niet de indruk dat er in de commissie een kracht aanwezig is die alles wil uitstellen maar alle inspanningen wil richten op maatregelen die het radicalisme op het terrein effectief kunnen uitroeien. Het moet kapot worden gemaakt. Laten wij dus nog even de gerechtelijke instanties horen en daarna ophijsten hoe daaraan effectief iets kan worden gedaan.

Ik pleit ervoor de voorstellen van de regering te leggen naast de parlementaire inbreng om daarna te komen tot de verdelingsmiddelen die de zaak op het terrein kunnen aanpakken zoals nodig. Dit is immers heel gevaarlijk en de juiste effectieve maatregelen moeten worden afgesproken. Ik stel voor op korte termijn alles bij elkaar te leggen om een concretere uitvoering af te spreken.

14.09 Jan Van Esbroeck (N-VA): Mevrouw de minister, sta mij toe verbaasd te zijn over een aantal zaken die u hebt gezegd. Ik denk dat wij allemaal onze uiterste best hebben gedaan in de commissie en veelvuldig hoorzittingen hebben gehad, daar ben ik het met u eens. Nu hebben iedereen gehoord, daarin ben ik het oneens met collega Madrane. Wij hebben met het parket schriftelijk contact gehad, maar ik neem aan dat het parket net hetzelfde hier zou verkondigen.

Ten eerste, u verwijt het Parlement op een gegeven moment dat wij geen vooruitgang willen. Dan wil ik toch even duidelijk maken dat ik deze morgen in de commissie heb aangegeven dat wij alle hoorzittingen hebben gehad en laat ons tot besluiten komen. Uw partijgenoot Dallemagne heeft gezegd toch te willen voortgaan met hoorzittingen om toch die mensen van het parket hier in de commissie te kunnen horen. Hij vond dat veel te belangrijk, terwijl wij die mensen hun mening al kennen. U bent het er niet mee eens en misschien moet u in de partij intern eens overleggen.

Ten tweede, de meerderheid kan misschien eens overleggen wat jullie willen, want zo raken wij er nooit uit. Wij hebben in ieder geval vanaf dag 1 onze visie duidelijk gemaakt. U zegt verkeerdelijk dat als er een drama gebeurt alle partijen zeggen dat ze een verbod willen op die organisatie. Wij hebben van in het begin gezegd dat de oplossing van het probleem niet zit in het verbieden van een organisatie, maar dat het probleem zich situeert in de strafuitvoering. Wij hebben direct gezegd dat daaraan moet gewerkt worden.

In alles is voorzien vandaag de dag om mensen te veroordelen die haat prediken en geweld en zaaien. Het bewijs is Fouad Belkacem zelf, ik heb dat heel duidelijk gemaakt. Maar goed, wij zijn ook open van geest en hebben gezegd dat wij daar diep op willen ingaan met de andere collega's en bereid zijn om in het Parlement hoorzittingen te houden. Misschien zien wij het te eng en daarom stonden wij er ook voor open. Wij hebben nu die hoorzittingen gehad en wij hebben de conclusie gehoord – u hoort ze ook van de collega's van de andere partijen – dat het niet verstandig, niet zinvol en niet wijs is om een vereniging te verbieden. Er zijn een aantal suggesties gedaan om het bestaande wetgevend arsenaal hier en daar wat uit te breiden om nog strenger te kunnen optreden. Wij zijn bereid die dingen op te lijsten en nog eens te bekijken.

Op verzoek van de heer Dallemagne zullen er nog hoorzittingen komen. Ik weet niet wanneer de mensen van het parket beschikbaar zullen zijn, maar het zal inderdaad verschoven worden. De discussie zal langer duren.

De **voorzitter**: Ik kan u daarover toelichting geven. Het antwoord is pas vanmiddag binnengekomen. De heer Delmulle gaat nu met vakantie. Hij is twee weken weg. De vergadering zal dus na 21 juli moeten plaatsvinden. Dat was natuurlijk een beetje te vrezen. Wij kunnen – dat is een tweede mogelijkheid – mevrouw Harrewyn vragen, als verantwoordelijke procureur-generaal.

14.10 Jan Van Esbroeck (N-VA): Dat is wat ik vreesde. Ik heb dat ook vanmorgen gezegd. Het is nog maar middag en het is al zover.

Mevrouw de minister, ik hoor ook nog een verwijt. U zegt dat het verbod een onderdeel is in het hele plan om strenger te kunnen optreden tegen dit soort gebeurtenissen. Dat onderdeel ligt hier wel al twee of drie weken ter bespreking in deze commissie. Waar is de rest van dat plan? Het komt eind november, heb ik begrepen. Waarom komt u dan niet meteen met het hele plan naar de commissier?

14.11 Minister Joëlle Milquet: Het plan is vooral voor de premier en de regering.

14.12 Jan Van Esbroeck (N-VA): U wacht dus tot u van de Parti Socialiste de toestemming krijgt om met dat plan naar de commissie te komen? Dat is de juiste conclusie?

14.13 Minister Joëlle Milquet: Dat is voor de regering. De discussie moet binnen de regering plaatsvinden. Dat is logisch.

14.14 Jan Van Esbroeck (N-VA): Ik begrijp daaruit dat niet alles rozengeur en maneschijn is in de regering, en zelfs niet in het Parlement. Wij zijn natuurlijk maar de N-VA. Ik meen dat ons punt duidelijk gemaakt is. Ik wens de regering te steunen en daarom wil ik een motie van aanbeveling indienen. Ze is gericht aan de regering. In eerste instantie wilde ik de motie aan u richten, maar ik zal die aan de regering richten. Ik denk dat ze zo veel meer slagkracht zal krijgen.

De collega's zullen de motie van aanbeveling zonder veel twijfel mee steunen. Zij hebben allemaal de hoorzittingen en de vergaderingen meegemaakt. Wij zitten allemaal op dezelfde golflengte.

Ik wil dus aanbevelen om, ten eerste, na te gaan in welke strafmaat wordt voorzien, in alle beschikbare wetgeving, met betrekking tot de misdrijven en dan na te gaan of de strafmaat afdoende is. Als de regering dat wil doen, dan weten wij al wat wij nog nodig hebben.

Voorts moet u beslissen om, waar nodig, de strafmaat te verhogen. Vandaag nog hebben de heer Delmulle en mevrouw Harrewyn, de Gentse procureur – ik verwijs daarbij naar wat de heer Madrane zei - samen geadviseerd waar het nodig is om de strafmaat te verhogen. Ik stel voor dat de regering daarop alles inzet. Dan kan het ook snel gaan.

Als de regering ter zake alsnog nieuwe wetgeving wil invoeren, dan vraag ik dat zij er in ieder geval over wil waken dat onze fundamentele grondrechten en vrijheden niet onderuit worden gehaald. Daar willen wij heel sterk op aandringen. Dat is een van onze grootste bezorgdheden. Daarom willen wij dat ook in onze motie van aanbeveling aan de regering meegeven.

Wij vragen aan de regering ook om het wettelijk kader uit te werken om personen met een dubbele nationaliteit de Belgische nationaliteit sneller te kunnen ontnemen in geval van de zopas opgesomde misdrijven.

Als laatste, maar zeker niet onbelangrijk punt, willen wij ook de volgende ernstige aanbeveling ten aanzien van de regering formuleren. Alle collega's zullen ze heel graag steunen. Wij vragen dat de regering zich maximaal wil concentreren op de uitvoering van de uitgesproken straffen. Dat lijkt mij een heel belangrijk punt en volgens mij gaat iedereen daarmee akkoord.

Mijnheer de voorzitter, ik denk dat ik mijn motie van aanbeveling aan u kan overhandigen.

14.15 Ben Weyts (N-VA): Mevrouw de minister, u wilt iets realiseren en u wilt een coherente aanpak.

(...) (...)

14.16 Ben Weyts (N-VA): Het is een interpellatie. U kent het Kamerreglement.

De **voorzitter:** Artikel 131, punt 2, laatste alinea. Vijf minuten.

14.17 Ben Weyts (N-VA): Vijf minuten zelfs! Het kan korter. U wilt iets realiseren, u wilt een coherente aanpak, maar uw optreden hier gaf net blijk van incoherentie. De reactie van de collega's geeft blijk van incoherentie in deze regering en in dit Parlement. Als u iets wilt realiseren, stel ik voor dat u uw voorstel intrekt. Aanvaard uw nederlaag en kom met uw actieplan naar het Parlement.

(...): Komt u naar de hoorzittingen!

14.18 Ben Weyts (N-VA): Kom met uw actieplan naar het Parlement en haal daar uw overwinning. U hebt de mooie praatjes hier gehoord. De enige bedoeling van uw collega's in de meerderheid is om alles over het parlementair reces te tillen, om ervoor te zorgen dat er niks gebeurt, om u te saboteren. Als u iets wilt realiseren, haal dan uw overwinning binnen: kom met uw actieplan naar deze commissie en realiseer iets. Anders wordt het sint-juttemis en zullen wij vanaf 15 oktober, wanneer het Parlement zijn werkzaamheden hervat, alles moeten overdoen.